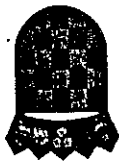

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U
SLAVONSKOM BRODU

U IME REPUBLIKE HRVATSKE I

PRESUDA I RJEŠENJE

Broj: IV/P.286/01-46

TRGOVAČKI SUD U SLAVONSKOM BRODU, po sudu Ivanu Đaković, u pravnoj stvari tužiteljja DOMIN d.o.o. poduzeće za proizvodnju kalcitnih i kemijskih proizvoda Slav.Brod, koga zastupa Andrija Lalić, odvjetnik iz Slav.Broda, protiv tuženih 1. CESTAR d.o.o. Slav.Brod, koga zastupa Antun Stuparević, odvjetnik iz Slav.Broda i 2. VAM - ing d.o.o. Slav.Brod, koga zastupa Ivan Opačak, odvjetnik iz Slav.Broda, radi naknade štete v.s. 2.031.120,00 kuna spp, nakon održane i dana 20. siječnja 2005. u nazočnosti zastupnika tužitelja i punomoćnika II-tuženog zaključene glavne javne rasprave,

presudio je i riješio

I - Odbija se tužiteljjev prijedlog za određivanje privremene mjere sa sadržajem kao u podnesku tužitelja od 13. lipnja 2003.

II - Tužba je povučena protiv prvo-tuženog "Cestar" d.o.o. Slav.Brod.

III - Odbija se tužbeni zahtjev za iznos od 1.331.120,00 kuna spp.

IV - Tuženi je dužan platiti tužitelju 700.000,00 kuna sa zakonskom zateznom kamatom od 15. listopada 2000. do isplate i to u roku od 8 dana.

V - Tužitelj je dužan u roku od 8 dana naknaditi tuženom parnični trošak u iznosu od 117.346,00 kuna.

Obrazloženje

Privobinom tužbom tužitelj je utuzio štetu u iznosu od 500.000,00 kuna nastalu mu na rudištu Zdenič - Mlada vodica u vremenu od 25.kolovoza do 13. listopada 2000. Šteta mu je napravljena time, što da je prvo-tuženi "Cestar" d.o.o. Slav.Brod vrstio otkop deponirane jalovine koja da je u tužiteljevom vlasništvu. Jalovina je potom odvožena na gradilišta auto-cesta Zagreb - Velika Kопаница. Prvo-tuženi je, navodno, tu jalovinu (tužiteljevo vlasništvo) kupio od drugo-tuženog VAM - ing d.o.o. Slav.Brod. Zbog toga je prvobitno utuzio obje navedene tvrtke.

U kasnijem tijeku postupka, podneskom od 23.veljače 2003., tužitelj je povukao tužbu protiv prvo-tuženog "Cestar" d.o.o. Slav.Brod pa je kao pod II izreke riješeno po čl. 193 st. 2 ZPP.

U kasnijem tijeku postupka, podneskom od 27.ožujka 2003., tužitelj je predložio i da sud odredi privremenu mjeru zabrane otuđenja i opterećenja nekretnina navedenih u podnesku. No, sud je rješenjem kao pod I izreke odbio taj prijedlog, jer za privremenu mjeru nisu ispunjene zakonske pretpostavke iz čl. 296 st. 1 OZ-a. Naime, tužitelj je učinio vjerojatnom svoju tražbinu, ali nije učinio vjerojatnim postojanje opasnosti da bi tuženi VAM-ing d.o.o. Slav.Brod bez takve mjere sprječilo ili znatno otežao naplatu tražbine čije se osiguranje traži.

Protiv VAM-ing d.o.o. Slav.Brod (u kasnijem tekstu: tuženi) tužitelj je podneskom od 23.veljače 2003. povećao tužbeni zahtjev na 2.031.120,00 kuna.

Tuženi je u odgovoru na tužbu, na ročištu 30.listopada 2001. i u podnesku zaprimljenom u sudu 15.siječnja 2002. osporio i aktivnu i pasivnu legitimaciju. Ne spori da je prodavao "nasipni materijal", ali tvrdi da ga je uzimao sa nekretnina upisanih u z.k.ul. 445 k.o. M.Statnik, koje da su u vlasništvu i posjedu tuženog. Sporna su bila pitanja:

- Tko je vlasnik predmetne (deponirane) jalovine,

- Dali vlasništvo na nekretnini na kojoj je deponirana jalovina uključuje i vlasništvo na jalovini.

31.04.05

Nije bilo sporno, a i neosporno je, da je tuženi sada vlasnik nekretnina na kojima je deponirana sporna jalovina. To se zaključuje iz ugovora o kupoprodaji što ga je tuženi 24. srpnja 2000. zaključio sa Općinom k.o. Mali Slatnik, č. br. 7, č. br. 10 i č. br. 12. Ukupna površina čestica u vlasništvu tuženog iznosi 37.608 m² (6 kg i 855 čhv).
Nema podataka o tome da bi tuženi ugovorom od 24. srpnja 2000. kupio i jalovinu deponiranu na javnim česticama.
Jalovina o kojoj je riječ nastala je u procesu proizvodnje biveše Tvornice vapna Podcrkavje, a tužitelj je pravni sjednik te Tvornice. Dakle, na zemljištu čiji je vlasnik tuženi bila je deponirana jalovina u vlasništvu tužitelja.
No, u vrijeme kada je vršeno deponiranje, nekretnine su bile Društveno vlasništvo, a pravo korišćenja i pravo posjeda imao je tužitelj, odnosno njegov pravni prednik. Dakle, u vrijeme kada je tužitelj odlagao svoj jalovinu, odlagao ju je na zemljište na kojem je tada imao pravo posjeda.
U takvim okolnostima tuženi navedenim kupoprodajnim ugovorom nije stekao vlasništvo na jalovinu. Ovu situaciju uređuju odredbe čl. 6 Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (NN br. 91/96).
Sporna jalovina je odvojivi dio nekretnine na kojoj je tuženi stekao vlasništvo, i to dio na kojem postoji pravo... „u koristi neke druge osobe“ (odnosno, u koristi tužitelja). Po odredbi st. 4 čl. 6 Zakona, sjećatelj vlasništva na nekretnini mogao bi steci vlasništvo na njenom ODVOJIVOM DIJELU samo ako nije ni znao niti mora znati da na odvojivom dijelu „postoji nečije pravo različito od prava na cijeloj stvari“. Tuženi, po samoj prirodi stvari, nije mogao ne znati da je na nekretnini deponirana jalovina koja nije vlasništvo prodavatelja. Prema tome, nije mogao postati i vlasnik jalovine. Kada je tu jalovinu prodao trećemu, prodao je TUDU stvar.

Ovime je tužiteljju prouzročena šteta.
Vistinu štete utvrdio je vještak Mato Tomasić. Šteta iznosi „najmanje“ 700.000,00 kuna.
Nakon nalaza vještaka, tužitelj je zahijev za štetu podneskom od 23. veljače 2003. postavio na iznos od 2.031.120,00 kuna pa je radi točnog utvrđenja vistine štete bilo potrebno provesti dopunsko vještačenje, ali se ono nije moglo izvesti, jer za to nije plaćen predjam. U takvim okolnostima sud se je, glade vistine štete, dosuđen pod IV izreke, a vjštak zahijeva od 1.331.120,00 kuna odbijen kao pod III izreke. Pod III i IV izreke presuđeno je po čl. 325 st. 1 ZPP.
O parničnim troškovima pod V izreke odlučeno je po čl. 154 st. 2 i čl. 155 st. 1 ZPP.
Tužiteljju je prema uspjehu, računato na 700.000,00 kuna, priznat ukupan trošak od 101.472,00 kuna pa je korigirano su priznati troškovi prema uspjehu (računato na 1.331.120,00 kuna za koliko je tužba odbijena) i to za radnje poduzete nakon povećanja zahijeva na 2.031.120,00 kuna, tj. nakon 23. veljače 2003. Tako mu je priznat ukupan trošak od 218.818,00 kuna (po 13.320,00 kuna za podneske od 09. srpnja 2004. i po 23. travnja 2003., 06. listopada 2003. i 13. svibnja 2004., te 13.320,00 kuna za podneske od 24. veljače 2003., 01. lipnja 2004., te 13.320,00 kuna za ročište 15. srpnja 2004. i 20. siječnja 2005. Priznato je i 1.250,00 kuna za obavijesti stranici, 2.500,00 kuna za pristojbu, te 39.008,00 kuna za PDV) Ne priznaje mu se naknada za podnesak od 22. travnja 2004., jer je predat na ročištu 29. travnja 2004. za koje mu je priznata naknada. Nakon prebjanja ovih troškova ostaje da tužitelj naknadi tuženom parnični trošak od 117.346,00 kuna.

TRGOVAČKI SUD U SLAVONSKOM BRODU
U Slavonskom Brodu, 20. siječanj 2005.

S U D A C:
Ivan Đaković v.r.

- Obavijest:
1. Andrija Lalić, odv. Slav. Brod
2. Antun Stuparević, odv. Slav. Brod
3. Ivan Opačak, odv. Slav. Brod

BAKOVIC IZVJEŠTAJ
IZ OBLASTI
IZ OBLASTI
IZ OBLASTI